

תת"ע (עכו) 7777-03-24 - מחמוד שקיר נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7777-03-24 מדינת ישראל נ' שקיר
תיק חיצוני: 90124269128

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

המבקש
נגד
מחמוד שקיר

המשיבה
מדינת ישראל

מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**").

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 29.10.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 11.12.2024.

דין ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) (2003) 793; ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון לדיון, יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לשיבה ביום 29.10.2024 נמסר לידי **"הנמען הרשום"**, כבר ביום 29.05.2024. טענת המבקש כי חתימתו זויפה הינה טענה חמורה, אך נטענה ע"י המבקש בעלמא, לאחר יד וללא ביסוס עובדתי, או ראיות המוכיחות את הזיוף ומשכך לא ניתן לקבל טענה זו; בעניין זה אפנה לעפ"ת 4733-12-22 ונטורה נ' מדינת ישראל (4.1.2023) שם נדון מקרה שבו זויפה חתימת המבקש על גבי אישור המסירה, ונקבע כך:

"הטענה החדשה כי החתימה על האישור אינה משתייכת למערער, דינה היה לעלות ולהתברר בבית משפט קמא, ואולם לא זו בלבד שהטענה לא הועלתה במועדה, אלא שגם לא הוצגה לה כל אסמכתא תומכת; משכך, לא ראיתי מקום לשעות לטענה זו, שנטענה בפניי כלאחר יד, שעה שעומדת מנגד החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי, ומשלא ניתן על ידי המערער כל הסבר לנסיבות החתימה, והמערער לא ערך במועד, בירור בדואר בעניין זה".

זאת ועוד, עיון בשני אישורי המסירה המצויים בתיק בית המשפט מעלה כי הם נמסרו ע"י עובדי דואר שונים, אך חתימתו של המקבל די זהה; הדבר מעורר תהיות באשר לטענת הזיוף שנטענה ע"י המבקש.

למעלה מן הצורך, אציין כי טענת המבקש ולפיה לא קיבל לידי העתק של פסק דין אשר ניתן בהעדרו אינו עולה בקנה אחד עם המידע הקיים בתיק בית המשפט לפיו פרוטוקול הדיון נשלח למבקש ואישור המסירה חזר בציון נמסר לידי **"הנמען הרשום"** ביום 10.11.2024.

אדגיש כי מקום שמדובר מלכתחילה בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקש עצמו, שומה עליו היה לעקוב אחר מועד הדיון אשר יקבע, ולהתייצב אליו לצורך העלאת טענותיו במועד, במיוחד כאשר עסקינן בעבירה אשר בוצעה ביום 1.5.2023 ולא יעלה על הדעת כי המבקש לא יטרח לעקוב אחר גורל בקשתו להישפט מאז הגשת הבקשה להישפט ועד לשפיטתו בהעדרו; עוד אפנה לעפ"ת 25991-10-22 **איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022)**, שם נקבע כי **"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא**

חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדן, ובהעדר ראיה ראשונית כלשהי התומכת בטענת המבקש בדבר דיוף חתימתו, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינו, ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינו.

המבקש כפר בביצוע העבירה וטען לקיומם של כשליים ראייתיים. ניתנה החלטה המורה למבקש לצרף את הדו"ח המקורי לצורך בחינת הקשיים הנטענים, אולם עד לכתיבת שורות אלה, המבקש לא טרח לעשות כן ומשכך לא ניתן לבחון את טענותיו של המבקש ולא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין. ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (25.3.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה; המבקש לא עשה זאת.

גם הטענה כי אי קבלת הבקשה תביא לנזק מפני שהמבקש הוא מפרנס יחיד בביתו, אינה מבססת את העילה של עיוות דין. די להפנות בעניין זה לרע"פ סאלם אשר צוטט לעיל.

בשולי ההחלטה אציין כי מצופה היה מב"כ המבקש להתאים את הבקשה לנסיבות המקרה, ולא להתייחס בסעיף 14 להתרחשות תאונה, שעה שעסקינן בבקשה לביטול פסק דין בהעדר המתייחס לעבירתל שימוש בטלפון.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.